

Cultroute

Dragi čitatelju dobro došli na Culrouteu koji je zajednička kulturno tematska ruta Beremenda i Hrvatske općine Petlovac. U okviru zajedničkog projekta Beremenda i Petlovca pod referentnom oznakom HUHR/1101/1.2.3./0021 označena je tematska ruta kojomu je cilj predstaviti nepokretnu kulturnu baštinu regije. Osnovni cilj projekta je razvoj jedne tematizirane kulturne rute koja promiče razvoj turizma na principu održivog razvoja u pograničnom području regije.

Partnerstvo se bazira na izradi jedne turističke tematske rute kojomu je osnovu dala na zajedničkim korijenima bazirane religijske vrijednosti, baštine uključujući i obližnja naselja. Ruta pruža poveznicu među postojećim pješačkim stazama i popularnim turističkim odredištima na obje strani granice pomoću kojih dodatno obogaćuje turističku ponudu male turističke regije. Osim toga projekt pridonosi uključenim naseljima udovoljiti specijalnim zahtjevima suvremenog turizma. U projekt je uključen razvoj fizičkog okruženja kulturno tematske rute, to jest uključivalo je stvaranje turističkih odmarališta, odnosno izradu zajedničkog PR- a i marketinških aktivnosti na obje strane granice, kako bi promovirali novi turistički proizvod. Označena ruta pruža alternativnu mogućnost za posjetitelje da doživljajima popune svoj boravak. Ruta je fokusirana na aktivni i ekološki prihvatljivi turizam, pošto ciljna skupina turističke rute usmjerena je na ekološko aktivni sloj turista koji s biciklom, pješice ili na konju žele obići područje.

Na Mađarskoj strani ruta prelazi preko sedam naselja dok na hrvatskoj strani priključeno je osam naselja.

Mađarski dio rute

Na Mađarskoj strani staza rute cultroute prelazi preko sedam naselja u udaljenost od 31 km. Nova označena ruta bit će označena za pješače – posebno na rutama za bicikliste. U početku iako u manjim koracima ali može generirati veću posjećenost i zainteresiranost za lokalne vrijednosti izgrađene i prirodne baštine odnosno preko nje mogu bolje upoznati sa kulturom i približiti se mjesnim običajima. Pojedini dijelovi rute mogu se posjetiti jedino biciklom na konju i pješice, te pruža izvrsnu alternativu kako bismo povezali s EUROVELO 13, Ruta željezne zavjese (Biciklistička ruta „Tri rijek”), odnosno kako bi turisti posjetili atrakcije Šikloša, Harkanja, Vilanja.

Može se naći u mjestu:

Madžarboja

Grad i okolno područje već u antici je bilo naseljeno područje koje potvrđuju i pronađeni arheološki nalazi iz rimskog doba. Ime Madžarboj prvi put susrećemo 1287. godine u jednom povelju onodobno se pojavljuje u obliku Boyad. Selo je dugo vrijeme

bio u posjedu obitelji Bólyai zatim tu su osnivali franjevački samostan. U 15. stoljeću područje je bilo poznato po svojim vinima i po trgovini, ali taj procvat prekinula je turska okupacija. Između 1755. i 1830. godine u selo su se doselili Švabi iz Tolne. Oni su sagradili prvu školu i crkvu sela. Naselje je dugo bio centar evangelističke vjeroispovijesti. U Madžarboj srpska vojska je ušla 18. studenog 1918. godine i okupiralo područje do Pečuh- Abaligeta na skoro 3 godine.

Znamenitosti naselja:

Evangelistička crkva: sagrađena je 1854. godine u romantičarskom stilu. Najvrednije djelo je oltarna slika, slika Posljednje večere od slikara Viktora Madarász. 50 godina nakon postavljanja temeljnog kamena, 1993. godine je posvetio reformatski biskup Lóránt Hegedűs.

Katolička crkva: pored starog crkvenog zvonika jednu staru seosku kuću su preoblikovali u crkvu još 1969. godine.

Srpska pravoslavna crkva: sagrađena je 1813. i 1814. godine.

Lapáncsa

Lapandža nalazi se južno od Planine Vilanj, u trokutu omeđeno Dunavom i Dravom, prema geografskom području nalazi se u tzv. Drávamelléku. Ime

Može se naći u mjestu:

naselja prvi put u pisanom obliku javlja se 1349. godine u obliku Lappanch. 1760. Nijemci su se uselili, koje su slijedili 1850.-ih godina rimokatolički Mađari. Lapandža glede vodene mase vrlo je gusta pored nje teče i razdjeljuje se na manje proto-

ke rijeka Karašica. Naselje ima samo jednu ulicu koji na sebi donosi karakteristike tipičnih njemačkih kuća. Selo je poznato po Rimokatoličkoj crkvi koja je podignuta 1781. godine u čast Bezgrešnog začeća. U ranobaroknom stilu sagrađena rimokatolička crkva izuzetne je vrijednosti, te ujedno predstavlja i nekadašnji ugled mjesta. Građevina je pod nacionalnom zaštitom. Crkva je posebno značajna pošto Lapandžani groblja su uredili unutar dvorišta, gdje možemo vidjeti mnogo starih i lijepih groblja, te groblje i njihova neposredna okolina je posebno zaštićeno kao spomenik kulture. Toranj rimokatoličke crkve je već odavno stanovište kukuvije drijemavice.

Pišpek

Danas pripada administrativnom području Beremenda i već nije zasebno naselje ali do 1933. godine pod imenom Rácbóly smatrao se zasebnim selom.

Nalazi se sjeveroistočno od centra Beremenda. Na sredini XIX stoljeća gotovo polovicu stanovništva Beremenda je činila srpska manjina koja je u velikoj mjeri određivao stanovništvo i u Rácbólyu. U 1910.-im godinama većinu stanovništva Beremenda predstavljali su Nijemci dok većina Srba živio je u Rácbólyu. Mađarsko ime su mu izmijenili u 1930.-im godinama kada sva naselja s početkom imena Rác moralo se preimenovati. Zato nije začuđujuće da za vrijeme srpske okupacije tijekom 33 mjeseca okupacijske trupe isto su opljačkali Pečuškoj biskupiji pripadajući posjed u Pišpeku.

Može se naći u mjestu:

Beremend

Najstariji arheološki nalazi Beremenda koji upućuju na nastanjenost su pronađeni iz neolitskog doba. Neki bakreni lonci isto prikazuju na stalnu ljudsku prisutnost na tom području. U jednom pješčanom rudniku Beremenda pronašli su bogato groblje. Krajem 4. stoljeća ili početkom 5. stoljeća iz kasnog Rimskog doba je pronađen je-

Može se naći u mjestu:

dan Europsko poznati nalaz. Područje nakon osvajanja domovine, u 10. stoljeću ponovno se nastanjuje te iz tog razdoblja pronađena su dva veća javna groblja u blizini Beremenda. Prvi pisani dokument o naselju je iz 1281. godine. Za vrijeme turske vladavine njegovi stanovnici bavili su se prvenstveno vinogradarstvom, pored kojeg za prijevoz izvrsnu priliku je pružala rijeka Dunav i Drava. U bici kod Aršanja (12. kolovoza 1687.) Beremend je imao znatnu ulogu jer tu se nalazila linija opskrbe turske vojske. 1700.-ih godina ponovno započinje obnova stanovništva, te u tom razdoblju Beremend je postao tronacionalno naselje s tri različite crkve. Njemačko, Srbsko i Mađarsko stanovništvo unutar sela raspodijelio se u tzv. „etničke skupine” ali to nije značilo potpuno odvajanje. Selo već 1769. godine je imao svoju školu. Već 1858. godine započeli su radovi za izradu zaštite od poplava, kao i radovi za kanalizaciju i odvodnjavanje. Kao rezultat toga izgrađen je zaštitni nasip uz rijeku Dravu. Nakon Trianonskog mirovnog ugovora Beremendu dokument nije predstavljao samo neku vrstu apstrakcije jer maltene preko sela je bila označena nova granica. Važniji periferalni dijelovi naselja (šume, livade) pripali su drugoj strani. 1941. nakon okupacije ponovno je priključeno naselju područje sela: Baranjsko Petrovo Selo, Torjanci i Novi Bezdán. U životu naselja još jednu graničnu dob je predstavljao 28. studeni 1944. godine – kada u Beremendu pojavili su se ruske trupe. 1946. godine na dan Duhova u povijesti Beremenda je ujedno i tužna stanica u izgradnji „nacionalne demokracije” kada veliki dio njemačkog stanovništva naselja utovareno je u vagone.

Znamenitosti Beremenda:

Špilja kristala u Beremendu: Špilja je „pronađena” 1984. godine. Kanale špilje čiji se otvor nalazi 126 m iznad morske razine oblikovale su termalne vode, kojima su dubinski kanali još i dan danas povezani. Najljepši oblici su biseri, argoniti, huntiti te različiti stalaktiti i stalagmiti. 700 m dugačka, na više razina, te strogo zaštićena špilja se može posjetiti samo iz stručnih razloga uz dozvolu Nacionalnog parka.

Rodna kuća Ferenc Mendele: Ferenc Mendele rođen je u Beremendu. Rodnu kuću Ferenc Mendel samouprava je obnovila i otvorila 1996. godine. Ferenc Mendele je bio najveći građevinski inženjer, zaštitnik spomenika u drugoj polovici XX. stoljeća, koji je nositelj nagrade Ybl, te nekadašnji direktor Državnog inspektorata za zaštitu spomenika.

Kupalište: Prekrasno kupališni kompleks napajan kraškom vodom, koji očekuje svoje goste s 3 bazena (1 sportski, 1 učenički, 1 dječji bazen). Kupalište sa svojom kraškom vodom od 28 °C udobno je u ljetnoj vrućini.

Kapela pomirenja: Kapela nalazi se na onom brdu odakle izbjeglice Domovinskog rata mogli su vidjeti da svoja sela crkve na drugoj strani granice kako razaraju. Kapela pomirenja ujedno je spomenik prisilno deportiranim iz 1946. godine.

Kovačnica: Na kraju 1800-ih godina je sagrađena kovačnica. Bio je kovačnica Ferenc Molnár. Obnova je trajala 5 godina. Mnogo originalnih alata je falilo koji su morali nabaviti. 2008. biskup Mihály Mayer je posvetio i onda su ju otvorili pred javnošću.

Crkva sv. Mihovila: Prvi pisani spomenici su iz 1333. ali za vrijeme Turske vladavine u cijelosti je porušena. 1719. nanovo je izgrađena na originalnom mjestu. Opraštanje barokno, rokoko i klasicističkom stilu sagrađene crkve održavaju 29. rujna.

Crkva sv. Roka (Predgrađe Beremenda): Katolički vjerski spomenik na južnoj granici naselja u blizini graničnog prijelaza. Zbog kuge 1739. više ljudi je stradalo iako su u županiji naredili karantenu. Dravski prijelaz i prijelaz kod Karašice čuvala je vojska. Nakon epidemije – u skladu s njihovim zavjetom – podigli su kapelu u čast Svetom Roku. Prema tradiciji vjernici u svojim rukama i na leđima su donosili građevinski materijal.

Ušašće Kristovo Pravoslavna srbska crkva: Beremendska pravoslavna crkva građena je u baroknom stilu 1735. Restaurirana zgrada je pod zaštitom. Glavnu fasadu i toranj u XIX. stoljeću su ponovno izgradili.

Reformatska Crkva: Današnja spomen crkva podignuta je 1869. u baroknom stilu.

Poprsje Luja Barta: Luj Barta rodio se 1878. u Kistapolcu. Bio je pravni student i novinar. Prvu dramu (Seljaci) nakon druge predstave su zabranili zbog aludiranja na podjelu zemljoposjeda 1911. godine. Primio je književno političku ulogu za vrijeme Tanácsköztársasága. Od 1919. bio je u zatvoru zatim živio je u Berlinu i Beču. 1956. godine dobio je Kossuthovu nagradu.

Vinogradi: Povučeni prostori rudnika sjajno je mjesto za jedan izlet.

Spomenik I. Svjetskog rata: Tijekom I. Svjetskog rata poginulo je 68 beremendskih vojnika. U spomen herojima posadili su stabla, zatim 1930. godine podigli su i jedan spomenik nalik na mač.

Može se naći u mjestu:

Kašad

Na nekadašnjem močvarnom području bilo je više potoka i ribnjaka, i samo selo bilo je opkoljeno vodom koje i danas ostavilo svoje tragove na seoskoj arhitekturi, te strukturi naselja. Ime sela s manjim i većim preprekama možemo pratiti

od 1294. godine. Prvi put možemo čitati o njoj u jednoj ispravi iz 1294. godine gdje se javlja u obliku Kassad. Na kraju XVII. stoljeća na područje Kašada uselili su se Hrvati. Naseljenici su bili rimokatolici, te s obzirom na njihov ilirski jezik, Šokci. Njihovo useljavanje vršilo se u organiziranom obliku. Donijeli su sa sobom svoje običaje, narodnu umjetnost i kulturu koje su prema pretpostavkama najdulje čuvali kao Hrvati u Mađarskoj. Sredinom 1800.-ih godina nastanili su se i Nijemci te u zadnjoj trećini 19. stoljeća uselili su se i Mađari. Na tom mjestu stoljećima su živjeli u miru Mađari, Nijemci, Šokci, čak i Srbi.

Znamenitosti naselja:

Šokačka tradicionalna kuća: Selo 1984 godine kupilo je jednu kuću s dodatnom infrastrukturom i preoblikovala ju je u tradicionalnu kuću. Preoblikovana kuća je sagrađena na početku XIX. stoljeća. Dio zidova sastoji se od zbijenih zemljanih zidova, a djelomično od čerpiča.

Južna točka: Najjužnija točka Mađarske označena je drvenim spomenikom u granici naselja Kašad.

Rimokatolička Crkva: Uz zvonik koji je stariji više od 100 godina sagrađena je i hram između 1974-76. godine na mjesto izgorjele kuće.

Oldince:

Može se naći u mjestu:

Oldince nalazi se u neposrednoj blizini granice s Republikom Hrvatskom. Između sela i granice nalazi se upravno administrativno pripadajuća mjesta Eperjespuszta i Tótokföldje. Karakter je slijepo selo, koje se završava cestom u liniji kanal Dános ali makadamskom gustom cestovnom mrežom povezana je s bližim naseljima od kojih su najvažnija koje naselje povezuju s Rastincem i Kašadom i cestom koja ide prema Hrvatskoj i vode prema naselju Torjanci. Povijesni izvori selo prvi puta spominju 1284. godine. Godine 1566. Nikola Zrinjski sa svojom vojskom u granici naselja je doživio pobjedu nad Turcima. Jako je bilo puno vode te zbog toga ljudi su se bavili ribarstvom. Prije Trianona naselje je pripadao posjedima Darde. Nakon ponovnog označavanja granica naselje je izgubio jedan od najljepših dijelova, šume oko napuštenog riječnog rukavca Boros. Također 60 hektara zemlje od onda pripadao je Trojancima pošto taj dio zemljišta se nalazi na drugoj strani rijeke Drave koja je postala granica. Njihova sudbina za prekoračenje granice zapečatila se za vrijeme socijalizma, zbog bliskog položaja granice postepeno pogoršanje, prestanak razvoja, doveo je do sporog napuštanja mjesta koje i dan danas traje.

Znamenitosti:

Reformatska Crkva: Današnja crkva je treća za redom na tom mjestu. Unatoč zabrani prva crkva je sagrađena oko 1743. godine zahvaljujući ljudima iz Újtóa. Toranj tek je dodatno izgrađeno 1786. godine. 1896. godine u potpunosti je obnovljena i dobio je današnji izgled u kasno baroknom stilu. Pozivajući se na loše stanje 1984. godine željeli su ga srušiti ali zahvaljujući prosvjedovanjima i dobrovoljnim ljudima spasili su crkvu Oldince. Obnovljenje trajalo je između 1985. – 1990. godine. Strop s ofarbanim kasetama dizajnirao je švicarski slikar Pierrette Erne-Kopp, te sa svojim 40-ak francuskih pomoćnika i izveo je radove.

Kuće s verandom

Drevno groblje: Od 4 groblja naselja najstarije su otvorili još početkom 1700.-ih godina.

Odmaralište sa 350 godine starim hrastom: Odmaralište sa stolovima, klupama i izgrađenom pećnicom.

Može se naći u mjestu:

kao važno mjestu gdje je prelazila i jedna vojna cesta. 1837. godine osnovalo je i svoju školu. Na grbu nalazi se jedan vuk koji u ustima drži jedan smuđ. Na grbu možemo vidjeti još i tri crkve koje simboliziraju tri drevna naselja Baksa (vuk), Süllöd (riba), te Haraszti (hrastova šuma). U kolovozu 2005. godine provedeno je jedno istraživanje pokraj starog mlina kod potoka, gdje je pronađeno termalna voda sa 37,5 °C. Trenutačno je pod procesom za nabavu dozvola za daljnje iskapanja u nadi kako bi pronašli još toplije vode.

Znamenitosti naselja:

Reformatska Crkva: Crkva koja je izgrađena između 1785.-86. godine uništena je u požaru. Godine 1853.-55. godine je obnovljena. Godine 1939. sagradili su i novi toranj, dok 1967. su ga popravljali.

Rastince

Ime sela na mađarskom upućuje na to da naselje već u jako rano doba imao je svoju crkvu, dok drugi dio naziva aludira na veliko okolnu hrastovu šumu. Već u brončano doba je bio naseljeno područje. Pisani spomenici već 1294. godine spominju

Može se naći u mjestu:

kao važno mjestu gdje je prelazila i jedna vojna cesta. 1837. godine osnovalo je i svoju školu. Na grbu nalazi se jedan vuk koji u ustima drži jedan smuđ. Na grbu možemo vidjeti još i tri crkve koje simboliziraju tri drevna naselja Baksa (vuk), Süllöd (riba), te Haraszti (hrastova šuma). U kolovozu 2005. godine provedeno je jedno istraživanje pokraj starog mlina kod potoka, gdje je pronađeno termalna voda sa 37,5 °C. Trenutačno je pod procesom za nabavu dozvola za daljnje iskapanja u nadi kako bi pronašli još toplije vode.

Petárda (Baranjsko Petrovo Selo)

Naselje Baranjsko Petlovo Selo nalazi se u Osječko-baranjskoj županiji. U pisanim spomenicima prvi put se

samo polako vratio u selo. U naselju ima više kulturnih i umjetnih udruga: Dobrovoljni vatrogasci, KUD, Lovački savez, Sportski klub, Organizacija mladih, Vjerski život naselja je vrlo aktivan. U selu se nalazi župna crkva sv. Lovre đakona mučenika, izgrađena također 1903. godine. Hodočašće mještani održavaju 10. kolovoza. Orgulje crkve sagradio je Joseph Angster 1903. godine. „Vodica“ - Kapelica Marije Divice Pomoćnice. Prema legendi, žene su jednom prigodom kopale na tome mjestu na rudini koja se zove ‚drig‘. Iznenada je jedna od žena koje su kopale zamahnula motikom i na tom mjestu pojavila se tekućina slična krvi. Poslije je na tom mjestu iskopan bunar i u 19. stoljeću sagrađena nova kapelica koje je postalo pohodno mjesto vjernika od Pečuha do Subotice. Najpoznatiji i najspektakularniji praznik je pohod bušara. Tijekom praznika u nedjelju bušari prolaze ulicom dok u ponedjeljak je pohod dječjih bušara. Najpoznatiji praznik je pohod bušara u Baranjskom Petrovom Selu „petaračke buše“.

Baranyaszentiván (Petlovac)

Može se naći u mjestu:

Petlovac nalazi se u trokutu rijeke Drava, Dunav i državne granice prema Republici Mađarskoj. Selo tijekom povijesti pod zajedničkom krunom (kao dio mađarske vladavine) nosio je ime sv. Stjepana, dok kasnije doseljavanjem Nijemaca dali su mu ime Blumendorf - selo cvijeća, o kojemu svjedoče još i danas neka od starih dvorišta. Stanovnici još i dan danas njeguju razne perivoje i labirinte od cvijeća i raslinja. Selo je bio dio puta limes, te još u Rimsko doba imao je veliki strateški značaj. Kasnije većina stanovništva bila je njemačkog podrijetla koje najbolje se može uočiti na Petlovačkom groblju kojemu je gotovo trećina njemačko. Nakon Trianonskog mira većinsko njemačko pučanstvo se iseljava iz Petlovca. Godine 1991. pripojena je Hrvatskoj. Crkva je osnovana 1856. a Župna crkva sagrađena je još 1772. godine. U blizini naselja se smjestilo nadomak vlastelinskog mlina na rijeci Karašici i velike vlastelinske žitnice. U to vrijeme u mjestu postoji već osam obrtnika i to kolari, bačvari, tkalci, krojači i zidari. Na istočnom dijelu sela bila smještena vlastelinska ugljara i proizvodila je vrlo kvalitetan grabov ugljen ne samo za selo već cijeli prostor, a poznato je kako se i Osijek tu snabdi-

jevao ugljenom. Petlovac je s početka XX. stoljeća imao ciglanu. 1918., južni dio Baranje pripojen je novoj Kraljevini SHS s odredbama Trianonskog mirovnog ugovora od 4. lipnja 1920. Završetkom Drugog svjetskog rata 1944. tu u Baranji, odnosno svibnja 1945. većinsko njemačko pučanstvo se iseljava iz Petlovca, a u njihove prazne domove nova vlast dovodi ljude iz Međimurja, zbog sličnosti zemljišta i susjedstva s Mađarskom.

Može se naći u mjestu:

Luč

Luč nalazi se u sjeverozapadnom dijelu Baranje u blizini granice s Republikom Mađarskom. U Vatikanskom arhivu staro naselje i župa već se spominje u spisima iz 1333. godine. Na sredini naselja nalazi se stara župna crkva „Sv. Marije Magdalene“ koji je zaštićen spomenik kulture. To je bio zapravo jedan vojni objekt koje su Turci koristili za skladištenje, a oko njega je bio tursko groblje. Analizirajući temelje crkve ispostavilo se da je izgrađena na početku srednjega vijeka. Prvi element su bili krotine crjepova iz rimskog doba koji su prekrili crkvu. Druga stavka je bila rimska opeka, te treći element označava najstarije mjesto naselja. Prije sredine XIII. stoljeća naselje je već imao svoju crkvu, koje je izgrađena od čvrstog materijala i 1241. godine oštećena je tijekom tatarske najezde.

Novi Bezdán

Može se naći u mjestu:

Prvi stanovnici su došli s nekadašnjeg močvarnog područja iz županije Bačke, koji su obavljali radove na nasipu pored Drave te su naselje Novi Bezdán sagradili 1865. godine na području zemljoposjeda Schaumburg-Lippe Györgya. Osim toga useljenicima osigurali su im za daljnji život jednog jutara zemlje. 35 obitelji se preselio iz Bezdána u Novi Bezdán do kraja 1864. godine. Novi useljenici na osnovi bivšeg mjesta naselju su dali ime Novi Bezdán koje je kao administrativno područje pripadalo Beremendu. Danas na području tu je najviše nasatanjeno Mađara. Prije Prvog svjetskog rata kubisti i radnici bili su zaposleni i kod Pečuškog kulturnog ureda, u Hódmezővásárhelyu, čak još i u Erdelju gdje su obavljali željezničke radove, izradili sustave navodnjavanja, te dizajnirali i kuhinjsko vrtlarstvo. Mnogo obitelji se nastanilo ovdje s mnogo djece, te nakon nekoliko godina osnivali su i osnovnu školu. Godine 1988. su sagradili novu zgradu škole. Stanovništvo Novog Bezdána između 1933–1935. godine dao je sagraditi svoju katoličku crkvu. Božansku titulu je dobio o arhidakonu Mihovilu koji je arkandel i voditelj nebeske vojske. Spaljenu crkvu nakon 1997. godine ponovno su sagradili te obnovljena crkva posvećena je u studenom 2005. godine. Na naselju nalazi se jedna tradicionalna kuća koja predstavlja život mađarskog stanovništva.

Novi Nevesinje

Na području je najmanje naselje sa mađarskom stanovništvom. Ime naselja dolazi iz mađarskog ličnog imena obližnje livade u hrvatskom prijevodu. Stanovnici naselja su danas samo Hrvati.

Torjanci

Izvuešče piktogrami

Crkva

Pošta

*Željeznička
stanica*

*Autobusna
stanica*

Šuma

Groblje

Spomen kuća

Smještaj

Trgovina

Spomenik

Muzej

Špilja

Restoran

Hrast

Biciklist

*južna
točka*

*Farmaceutska
tuornica*

Kupalište

Ribnjak

Pješač

A projekt a Magyarország-Horvátország IPA Határon Átnyúló Együttműködési Programban, az Európai Unió társfinanszírozásával valósul meg.

A dokumentum az Európai Unió finanszírozásával készült el. A dokumentum tartalmi része Beremend Nagyközség Önkormányzatának kizárólagos felelőssége; semmilyen körülmények között nem tekinthető úgy, hogy az Európai Unió és az Irányító Hatóság álláspontját tükrözi.

This document has been produced with the financial assistance of the European Union. The content of the document is the sole responsibility of Local Authority of Beremend and can under no circumstances be regarded as reflecting the position of the European Union and the Managing Authority.

Dokument je pripremljen sa sufinansiranjem Europske unije. Dokument i za njegov sadržaj jedinu odgovornost ima Beremenska Samouprava i ni pod kakvim okolnostima, uvjetima ne može se smatrati kao stajalište Europske Unije odnosno promišljanjem Upravljačkog tijela.